

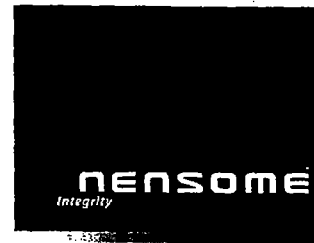
Foretræde for Folketingets Retsudvalg 6. april 2006

1. Jeg er cand. scient. pol., medlem af ITEK under Dansk Industri og med i en række udvalg herunder om datasikkerhed, herunder en Privacy Task Force Jeg er også medlem af SF. Jeg repræsenterer Dansk Standard i arbejdet på udvikling af et Europæisk Borgerkort i CEN/ISSS, Eus standardiseringsorgan
2. Det er min oplevelse, at hverken offentlige institutioner eller private virksomheder lægger ret meget vægt på overholdelsen af Persondataloven, herunder navnlig § 41, stk.3.
 - a. Der findes mange registre, der ikke lever op til det universelle krav om logning.
 - b. Bærbare pcer – som dem, I sikkert selv har, indeholder persondata. I henhold til Datatilsynets sikkerhedsvejledning bør disse være krypteret – ligesom hjemmearbejdspladser og små håndholde. Generelt er det de ikke
 - c. Harddiske sælges uforfærdet videre med persondata fra den tidligere virksomhed til den næste.
 - d. De fleste befinder sig i den retsvildfarelse, at ikun særligt følsomme persondata er beskyttet af loven
3. Vi importerer amerikansk it-software. I USA er der ingen persondatalov og kun specialforanstaltninger imod personkrænkelser. Da status med hensyn til privatlivets fred overfor IT er forskellig i de respektive EU-lande, har ingen gjort deres indflydelse gældende for at få de generelle bestemmelser i EU-direktivet overholdt. Jeg har i Privacy-gruppen under ITEK Dansk Industri bemærket, at Microsofts danske afdeling gerne viderebringer præciserede krav til beskyttelse af privatlivets fred til hovedkvarteret i Seattle med henblik på fremtidig lovtilpasning på produktsiden
4. Den almindelige teknologiske udvikling sker uden respekt for de hensyn, persondataloven stiller. Eksempel PDA med GPS (på dansk håndholdt med geografisk satellitsystem til præcisering af, hvor apparatet befinder sig.
5. Reklamebranchen underfortolker begrebet personhenførbare i forbindelse med reklamering og E-handel.

Kundebesøg viser for mig, at hovedparten af offentlige og private virksomheder prioriterer, om det er umagen værd at overholde persondataloven. Opdagelsesrisiko plus den kritik, man måske udsættes for, udgør tilsyneladende ikke noget ledelsesmæssigt problem.

Jeg opfordrer derfor til, at

1. Der afsættes midler til kampagner og fremstød, der har til formål at udbrede kendskabet til loven samt at motivere til, at loven overholdes.

2. Folketinget seriøst overvejer at udmåle bevillingerne til Datatilsynet, så det bringes i stand til at varetage sine kontrolopgaver i tilstrækkeligt omfang

Privacy generelt, terrorkpakke.

Den teknologi, terrorkpakken på forskellig vis åbner for videre brug af, kaldes *Eavesdropping*. Ordet refererer til regnvandsopsamling. Man samler op, hvad der tilfældigt falder ned, og så ser man, hvad det kan bruges til senere hen. Systematisk eavesdropping er som udgangspunkt i strid med persondatadirektivet og den danske persondatalov.

Anvendelsen af den er formentlig udbredt i global sammenhæng. Forskellige enheder med eller uden fornøden lovhjemmel samler persondata sammen, identificerer personerne så godt som muligt og samler så, hvad der findes om dem.

Det er forholdsvis enkelt gennem anonymisering (ligesom ved afsendelse af spam) og kryptering at sikre sig, at trafikspor fjernes, og at indholdet ikke kan læses af fremmede. Overvågning af personer, der kender disse modtræk, er derfor helt eller delvist umuligt.

Regeringens egen digitale signatur er et middel mod overvågning, idet den medfølgende datakryptering siges at være et effektivt værn imod indholdsovervågning. Man kan derfor spørge retsudvalget, om det med terrorkpakken ønsker sig, at sådan kryptering ikke længere stilles til rådighed for borgerne som et middel til at hævde elektronisk brevhemmelighed, og derved henviser borgerne til andre løsninger, der på en sikrere måde kan varetage denne opgave